

Ἡγετὶ τῶν ἐν Ἱταλίᾳ Ἐκλήτων.—Ἡ Δαυμακός. | Σுவέγια. — Ἡγετὶ ἑτοιμάσθη.—
 Αἰ κλειδοκωνυμολογία.— Ἰσθμιαὶ ἀγγελοφύλακες.— Ἀδελφοὶ Βέγγουος ὁ Σὺνδ Ἄγγελος
 (Childe Harold), Ἄοισα τῶν ἰσθμίων, ἐξέλιπεν ἐπὶ Ὁ. Ι. Π. (Σுவέγια).—Ἡ ἕνα πόλις
 Αἰ-Πλάτα ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀμερικῇ. (Σுவέγια).—Ἡ δευτέρως Στέφανος, ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ
 ἀγγλικῶν. (Μεταρροαίς Αἰ. Βαυκαϊδίου), (Σுவέγια).— Ὁι πλοιοκότεροι ἀνθῶνοι

ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΝΑ

τῶν κολοσίων.— Ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι βίος.— Ἀκέραια ἀγάλματα ἐν Ἀθύστρον.— Ἀκέραια
 — Ἄγα οὐλίη.
 ΕΙΚΟΝΕΣ
 Τὸ εμψυχότερον τὸν Φαβίου (Κολοσσαίου) ἐν Ρώμῃ.— Κτάδα Σοφίαν.— Ἀγ
 Ἰοδά.— Σοφία Μέντιν.— Ἰσθμιαὶ τῶν Πλάτας.— Ἡ κατοικία γαλοκρηθῆνος.—
 Καθίσματα πομπῶν.— Ἡ Πλάτα.— Μαγαστῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Δαυμακός.— Ἡ
 ἀγορὰ ἐν Δαυμακῷ.

ΕΤΟΣ Η΄

Ἐκδόται:
 τῇ 1/13 καὶ 15/27
 ἑκάστου μηνός

EN AΘΗΝΑΙΣ

Α. Π. 186

Ἰσηρ σελῶν προτάμη. ὁ. 40
 Ἐν τῷ ἑξῶς τεύχε
 ὁ. 40 γ. 40

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ, ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄρ' οὐ ἀπειδεῖν ὡς Ἑλληνας τὸν Θεόδωρον καὶ τὸν Ναπολέοντα ἐπραγματεύθη περὶ τῶν ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἰταλίᾳ ἐγκαταστημένων Ἑλλήνων...

Ἡ ΔΑΜΑΣΚΟΣ

(μετὰ εἰκόνας)

(Συνέχεια)

Τὰ πολυτιμα ὄπλα τῆς Δαμασκῶ, τὰ ὅποια ἄλλοτε κτεταναίχοντο ἐνταῦθα, ἐξέλιπον σήμερον σχεδὸν ἐντελῶς. Αἱ περιφημοὶ λεπίδες τῶν ξίφων δὲν κατασκευάζονται πλέον ἐνταῦθα.

Τὰ πολυτιμα ὄπλα τῆς Δαμασκῶ, τὰ ὅποια ἄλλοτε κτεταναίχοντο ἐνταῦθα, ἐξέλιπον σήμερον σχεδὸν ἐντελῶς. Αἱ περιφημοὶ λεπίδες τῶν ξίφων δὲν κατασκευάζονται πλέον ἐνταῦθα.

Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις παρουσιάζει ἀλλόκοτον θέημα ἰδίως διὰ τὸν Εὐρωπαῖον. Αἱ ὁδοὶ δὲν φωτίζονται, διὸ καὶ ἀστυνομικὴ διάταξις ὑποχρεοῖ τούς ἐξερχομένους τῶν οἰκῶν νὰ κρατῶσι φανάριον.

Ἄρκα σιωπῇ ἐπικρατεῖ ἐν ταῖς στοναῖς ταύταις ὁδοὶ τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εἶναι κλειστά...

Ἡ ἐνδύματα τῶν γυναικῶν τῆς Δαμασκῶ ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῶν Βηρυτινῶν. Ὁ γιτών εἶναι πλατῆς ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἔχει μανίκια...

Οἱ ἵπποι τῆς Δαμασκῶ τέρπουσι ἀληθῶς τὸ ὄμμα τοῦ εἰδημόνου, διότι οὐ μόνον ὀφθαλμοὶ...

Οἱ κάτοικοι τῆς Δαμασκῶ εἶναι φύσει εὐθυμοὶ καὶ ζῳηροὶ ὁμιλοῦσι δυνατῇ τῇ φωνῇ.

λόγιμα ἐν ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς καὶ χορεύουσιν οἰνωτέροι ἄνδρες, διότι αἱ γυναῖκες τῶν καλλιτέρων τάξεις οὐδέποτε χορεύουσι, θεωροῦσιν τὴν διασκεδᾶσαι ταῦτον ἀπειρῆ καὶ ἀνάξιον γυναικὸς...

(Ἐπιστὰ τὸ τέλος)

ΠΕΡΙ ΕΓΩΙΣΜΟΥ

Ἡ φιλαυτία, ἡ ἀρκουμένη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνάγκων τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἔμψυτος: ἄμα ὅμως ἡ φιλαυτία προβάλλει τὴν σύγκρισιν, καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐρωτᾷ: «Δὲν εἶμαι καλλίτερος, ἢ εὐγενέστερος ἢ συνειδέτερος ἢ πλουσιότερος τῶν ἄλλων;»...

Ἡ φιλαυτία εἶναι ἡ μήτηρ τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας, τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν καὶ διανοητικῶν ἡμῶν δυνάμεων, τῶν τεχνῶν ὅλων καὶ ἐπιστημῶν, εἶναι ὅμως καὶ ἡ μήτηρ ὅλων τῶν κακῶν, τῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἰσχυροῦ ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, τῆς διγνοῦσας καὶ ἐριδος, τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης.

εὐρίσκτο ἰκανὸς ἑαυτὸς ἢ ἀνακαλύψῃ τὸ φάρμακον τοῦτο, οὗτος θῆ καθίστατο καὶ ὁ ὁδηγὸς πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου γένους.

Ὁμοιάζει ὅπτισην ἀπάτην ὅταν ἐξ ὑψώματος βλέπωμεν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐπίπεδον καὶ οὐχὶ στρογγυλὴν, εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅμοιος δὲν εἶναι αἰ ἀισθήσεις, αἱ ἀπατώσασιν ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ, ζητούντες ἐκ τοῦ μικροῦ τεμαχίου, τὸ ὅπτιον ἐπιβλέπομεν νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ ὅλου.

Ὁυδέις θνητὸς εἶναι ἄνευ κόλλων, καὶ ἂν τοὺς κόλλας δὲν εὐρίσκη ἐκτός ἐαυτοῦ, τοὺς εὐρίσκει ἀφευκτῶς ἐντός ἐαυτοῦ.

Εἰς τῶν μεγαλειτέρων ἐγωιστῶν ἦτο ὁ μέγας Ναπολέων, ὅστις τὰ πάντα ἰθυσίκεν εἰς τὸν ἀκόρεστον ἐγωισμὸν τοῦ. Ἡ δίστασις Κυρία Στάελ τὸν προρομοιάζει πρὸς ἐπιδίεξιν παίτην ζατραίου ὃ ἀντιπαλὸς του ἐν τῇ παιγνιδίῳ τοῦτο εἶναι ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ ὅποῖον αὐτὸς προσπαθεῖ νὰ νικήσῃ.

Ἄρ' οὐ κτενακθῶσιν ὅλα τὰ πάθη, ὃ ἐγωισμὸς ἔχει ἀκόμη ἐκρήξῃς, διότι ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ εἶναι: «Ἐκαστος εἶναι ὁ πλησιέστερος ἑαυτοῦ». Καὶ τοιαύτη ἀρχὴν βλέπομεν σήμερον ἐπικρατοῦσαν οὐ μόνον ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι, ὅπου συγκρούονται τόσα συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μικρότερα χωρία.

Οἱ Γάλλοι λέγουσι «Charité bien ordonnée commence par soi-même». Ὁ ἐγωιστῆς δύναται νὰ περπολήσῃ τὴν οἰκίαν τοῦ γείτονός του, μόνον ὅπως εἰς τὴν πυρὰν βράσῃ τὸ ὄν του, καὶ ὁ Φριξιστὸς ἀναφανῆ ἐν τῷ καφί.

Ὁμοιάζει ὅπτισην ἀπάτην ὅταν ἐξ ὑψώματος βλέπωμεν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐπίπεδον καὶ οὐχὶ στρογγυλὴν, εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅμοιος δὲν εἶναι αἰ ἀισθήσεις, αἱ ἀπατώσασιν ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ, ζητούντες ἐκ τοῦ μικροῦ τεμαχίου, τὸ ὅπτιον ἐπιβλέπομεν νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ ὅλου.

Ὁμοιάζει ὅπτισην ἀπάτην ὅταν ἐξ ὑψώματος βλέπωμεν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐπίπεδον καὶ οὐχὶ στρογγυλὴν, εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅμοιος δὲν εἶναι αἰ ἀισθήσεις, αἱ ἀπατώσασιν ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ, ζητούντες ἐκ τοῦ μικροῦ τεμαχίου, τὸ ὅπτιον ἐπιβλέπομεν νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ ὅλου.

Εἰς τῶν μεγαλειτέρων ἐγωιστῶν ἦτο ὁ μέγας Ναπολέων, ὅστις τὰ πάντα ἰθυσίκεν εἰς τὸν ἀκόρεστον ἐγωισμὸν τοῦ. Ἡ δίστασις Κυρία Στάελ τὸν προρομοιάζει πρὸς ἐπιδίεξιν παίτην ζατραίου ὃ ἀντιπαλὸς του ἐν τῇ παιγνιδίῳ τοῦτο εἶναι ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ ὅποῖον αὐτὸς προσπαθεῖ νὰ νικήσῃ.

τό ἐν St. Cloud μέγαρόν του καὶ θερμινόμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, εἶπε μειδῶν πρὸς τὸν ἀπέναντι αὐτοῦ ἱστάμενον ἀλλότρην τὸν «Πολὺ πλέον εὐχάριστον εἶναι ἐδῶ ἢ εἰς Μόσχαν». Ὁ ἄκρος ἐγώσμός του δὲν τὸν ἄφρινε νὰ συλλογισθῇ πόσους ἄνδρας, νέους καὶ εὐρώτους, ἐθυσίασεν ἐν τῇ ἀπερισκέπτῳ ἐκείνῃ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκστρατείας, καὶ πόσαι γυναῖκες ἔαλειον καὶ ἱπενθηφρόνουν καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὸς ἐθερμαινέτο παρὰ τὴν πυρὰν τῆς ἐστίας ἐν τῷ πολυτελεῖ μεγάρῳ αὐτοῦ.

ΑΙ ΚΛΕΙΔΟΥΜΒΑΛΙΣΤΡΙΑΙ

(μετὰ τριῶν εἰκόνων)

Οὐδεὶς κλάδος τῶν ὠραίων τεχνῶν καλλιεργείται σήμερον ὑπὸ γυναικῶν περισσότερο τοῦ κλειδοκυμβάλου. Καὶ αὕτη ἡ ζωγραφικὴ, ἡ τοσοῦτον ἀγαπητὴ εἰς τὰς Κυρίας, κατέχει δευτερεύουσαν θέσιν. Πόθεν προέρχεται ἡ κλίσις αὕτη τῶν γυναικῶν; Πρῶτον ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς. Ἡ χεὶρ τῆς γυναικὸς εἶναι καλῶς ἐξηρατισμένη, καὶ ἔχει νεῖρα εὐκισθητότερα, ἢ ἄφ' τῆς εἶναι λεπτοτέρα τῆς τοῦ ἀνδρός, οὐ αἱ χεῖρες εἶναι βαρεῖαι καὶ τραχεῖαι, διὸ καὶ ἤττον κατὰλληλαι διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μουσικῆς. Κατὰ δεύτερον λόγον πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι περισσότεραι γυναῖκες ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ κλειδοκυμβάλου ἢ ἄνδρες. Ποία δεσποινὶς σήμερον δὲν διδάσκειται αὐτό;

Ἄλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι φαινόμενον μόνον τῶν νεωτάτων χρόνων. Πρὸ τοῦ ἐτους 1835 ἡ ἀναλογία τῶν πρῶ τῆς τάξεως κλειδοκυμβάλιστῶν ἦτο 150 ἄνδρες πρὸς μόνον 11 γυναῖκας. Σήμερον ἡ ἀναλογία αὕτη εἶναι ἐντελῶς ἀνεστραμμένη. Ἄλλοτε αἱ κλειδοκυμβάλιστριαι, ἡ Ἰωάννα Στράχηρ, ἡ Ἄνδερσον καὶ ἡ Οὐρβὴ ἐφημιζόντο τὴν σήμερον μόνον τὰ ὀνόματά των γνωρίζομεν. Ἄλλὰ σήμερον ἡ τέχνη αὕτη ἐπροόδευεν παρὰ ταῖς γυναῖξί τοσοῦτον, ὥστε ὀνόματά τινα κατέλαβον θέσιν ἐν τῇ μουσικῇ, οἷον κατέχει ὁ Λίστ, ὁ Ρούβινσταϊν καὶ ὁ Γουώ.

Ἡ μεγαλύτερα δυσκολία, ἣν ἔχουσι νὰ υπερνικήσωσιν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ κλειδοκύμβηλον, εἶναι ἡ ἐλλείψις τῆς δυνάμεως τῶν μῶνων τῆς χειρὸς, τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μουσικῶν ἔργων τοῦ Λίστ καὶ τοῦ Ρούβινσταϊν. Κατὰ τοῦτο οἱ ἄνδρες εὐρίσκονται ἐν καλλιτέρῳ μοίρῳ, διότι ἔχουσι ἐκ φύσεως τὴν δύναμιν τῶν μῶνων. Μία μόνον κλειδοκυμβάλιστριαι, ἡ Σοφία Μέντερ (ὅρα τὴν εἰκόνα) οὐδὲν ἔχει νὰ ζηλευσῇ τοῦς ἄνδρας ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τῆς χειρὸς· ὡς πρὸς γλυκύτητα ὁμως εἰς τὸ παίξιμον, καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν προεξέρχεται πασῶν ἡ Κλάρα Σούμαν (Schumann).

Ἐνταῦθα θέλομεν ἀναφέρει συντόμως βιογραφικὰς σημειώσεις περὶ τινῶν διασημῶν κλειδοκυμβάλιστριῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος, ὧν αἱ μὲν ἀπεβίωσαν ἤδη, αἱ δὲ ζῶσιν ἐτι καὶ καταγοητεύουσι τὰ πλήθη διὰ τῆς θαυμασίας αὐτῶν τέχνης.

Ἡ Ἰωάννα Στράχηρ (γενν. τῷ 1769, ἀπο-

θην. τῷ 1835) ἦτο θυγάτηρ τοῦ πρώτου μεγάλου κατασκευαστοῦ κλειδοκυμβάλων καὶ συζυγὸς τοῦ διαδόχου αὐτοῦ. Ὡς τοιαύτη ἔδωκε μεγάλην ἀνάπτυξιν εἰς τὸ πατρικὸν ἐργαστάσιον. Ἡ Ἰωάννα Στράχηρ ὡς κόρη ὀκατέτις μόλις ἐπαίξε πλάκακι τὸ κλειδοκύμβηλον μετὰ τοῦ μεγάλου Μότσαρτ. Κατόπιν δι' ἐγένετο διδασκάλισσα, λαμβάνουσα συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας παρὰ τοῦ γέροντος Βέτγροβεν.

Ἡ Μαρία Συμανῶβσκη ἐγεννήθη ἐν Μόσχῃ καὶ περιήλθεν ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Γερμανίας διδούσα συναυλίαις, αἰτίνας τῇ ἐπέφερον μεγάλα κέρδη. Ἀπέθανεν αὕτη ἐν ἡλικίᾳ 40 ἐτῶν ἐν Πετρούπολει.

Ἡ Λουκία Ἄνδερσον (γενν. τῷ 1797 καὶ ἀποθ. τῷ 1878 ἐν ἡλικίᾳ 88 ἐτῶν) ἦτο ἡ πρώτη κλειδοκυμβάλιστριαι ἣτις ἐπαίξεν ἐν ταῖς γνωσταῖς φιλαρμονικαῖς τοῦ Λονδίνου συναυλιαῖς. Ἦτο σχεδὸν αὐτοδιδάκτος, ἀλλὰ τοσαύτην εἶχε κλίσιν καὶ εὐφρίαν εἰς τὴν μουσικὴν, ὥστε ὅτε ἐπρόκειτο νὰ διδαχθῇ τὸ κλειδοκύμβηλον ἡ βασίλισσα Βικτωρία, αὕτη προσεκλήθη διδασκάλισσα, καὶ οὐ μόνον τὴν βασίλισσαν ἐδίδασκεν ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ τέκνα τῆς.

Ἡ Λουίζα Δυσὼν (γενν. τῷ 1804, ἀπέθαν. τῷ 1875) οὐ μόνον ὡς διδασκάλισσα τοῦ κλειδοκυμβάλου διέπρεψε, διατελέσασα τοιαύτη ἐν τῷ ὠδείῳ τῶν Παρισίων ἐπὶ τριῶντα ὅλα ἐτῆ (ἀπὸ τοῦ 1842 — 1872), ἀλλὰ καὶ μουσικῆς συνθέσεως ἔγραψεν ἰδίως φημιζέται ἡ ἐκδοσις τῆς « τοῦ Θεσαυροῦ τῶν κλειδοκυμβάλιστῶν » (Le trésor des pianistes), ἣτοι Συλλογῆς τῶν κλασικῶν ἀριστουργημάτων.

Ἐτέρα διάσημος κλειδοκυμβάλιστριαι ἦτο ἡ κατὰ τὸ 1880 ἐν Μονάχῳ ἀποθανούσα Καρολίνα Οὐρβὴ (τὸ γένος Belleville), θυγάτηρ τοῦ Γάλλου διευθυντοῦ τοῦ ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας μελοδραματικῆς θεάτρον, ἣτις νυμφευθεῖσα τὸν μουσικὸν Οὐρβὴν ἔδωκε συναυλίαις ἐν ὅλαις ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Εὐρώπης, καὶ ἔγραψε πολλὰς περὶ μουσικῆς μονογραφίας. Ἦτο μαθήτρια τοῦ ἀρίστου διδασκάλου Czerny, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὁποίου ἐπαίξεν ἐν ἡλικίᾳ δέκα ἐτῶν δημοσίως μίαν τῶν δυσκολωτέρων συνθέσεων τοῦ Hummel συνοδευομένη ὑπὸ τῆς πλήρους ὀρχήστρας.

Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὰς ζώσας κλειδοκυμβάλιστριαις. Ἐν αὐταῖς προεξέρχεται δικαίως ἡ Κλάρα Σούμαν (τὸ γένος Βήκ), ἣτις καίτοι ἐβδωμοκοντοῦτις ἤδη ἐξἠκολούθει τέρπουσα τοὺς ἀκροατὰς ἐν συναυλίαις καὶ διδασκουσα. Ὁ πατήρ τῆς ἦτο ἀριστος μουσικὸς καὶ διδασκάλισσα παρ' αὐτῆς ἡ κόρη ἠδυνήθη ἐν ἡλικίᾳ ἑνδεκά ἐτῶν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ κοινῆ καὶ νὰ χειροκροτηθῇ. Ἐκτοτε ἐπὶ 55 καὶ πλέον ἐτῆ δὲν ἐπιυσε διδούσα συναυλίαις, καὶ τὸ περιέργον ὅτι καὶ ἐν προεβηλικῇ ἡλικίᾳ διατηρεῖ τὴν αὐτὴν ἐλαστικότητα τῶν χειρῶν καὶ τὴν αὐτὴν μουσικὴν ἔμπνευσιν.

Συντέλεσεν εἰς τοῦτο καὶ ὁ γάμος τῆς μετὰ τοῦ διαπρεποῦς μουσουργοῦ Schumann, οὐ τὰς συνθέσεις ἢ σύζυγός του θαυμασιῶς ἐκτελεῖ. Ἐπὶ δέκα ἐτῆ ἡ Κλάρα Σούμαν διετέλεσε διδάσκαλος τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐν τῷ μεγάλῳ ὠδείῳ τῆς Φραγκφούρτης.

Ἡ Ἀραβέλλα Ροδδάρ (Ἀγγλὶς τὸ

γένος). εἶναι ἡ πρώτη κλειδοκυμβάλιστριαι, ἣτις ἐξετέλεσε συναυλίαις ἐν Ἀμερικῇ, ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ ἐν ταῖς Ἰνδίας. Πρὸ αὐτῆς οὐδέποτε εἶχε σκεφθῇ γυνὴ νὰ ἐκτελεσῇ πλάκα τοσοῦτον ἐκτεταμένους.

Εἰς τὴν χορεῖαν αὕτην ἀνήκει κατὰ τρίτον λόγον καὶ ἡ Σοφία Μέντερ, ἣτις ἄγει σήμερον τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς καὶ διακρίνεται διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἀνδρικὸν οὕτως εἶπειν παίξιμον τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ διὰ τὴν ἀκριβείαν, μεθ' ἣς ἐκτελεῖ τὰ δυσκολώτερα τεμάχια τοῦ Λίστ. Ἡ Μέντερ θαυμάζεται ἰδίᾳ ἐν Ῥωσίᾳ, ἐνθα ἐπιδαφελεύονται αὐτῇ πολλαὶ περιποιήσεις ἐν μέρος τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς, ὡσάκις χάριν συναυλιῶν μεταβιβάζει εἰς Πετρούπολιν.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Σπανίως καλὴ συμβουλή φέρει καλὸν ἀποτέλεσμα.

ΒΥΡΩΝ

Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς στενήσεις κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῶν τοῦ βίου του, ὅπως κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῶν διασκηδύσῃ.

Γ. ΣΑΝΔ.

Ὅσάκις ἡ κολακεία δὲν ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ τῆς, δὲν πταίει αὕτη, ἀλλ' ὁ κόλαξ

ΔΟΥΣ ΛΕΒΙΣ.

Μόνον οἱ κριτικοὶ βλέπουσι τὰς ἐλλείψεις, ὡς διότι μόνον τὰς ἐλλείψεις θέλουσι νὰ ἰδοῦσιν.

Δ. ΝΙΖΑΡ.

Δὲν ἴγραφα ποτὲ γραμμῆν, χωρὶς νὰ φαντάζωμαι ὅτι τὴν βλέπω τετυπωμένην διὰ τοῦτο καὶ κοιμῶμαι ἤσυχος.

ΒΑΣΙΛΚΤΩΝ.

Ἐν καιρῷ εἰρήμης οἱ νέοι θάπτονται τοὺς γέροντας, ἐν καιρῷ πολέμου οἱ γέροντες θάπτονται τοὺς νέους.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἐπάροχοισιν ἐχθροί, οὓς ἐπικίδνουν εἶναι νὰ περιφρονητῆς, ὑπάροχοισιν ὁμως καὶ ἐχθροί, οὓς γελοῖον εἶναι νὰ μισῇ τῆς.

ΒΛΩΒΙΤΣ.

Παράλογον εἶναι ν' ἀγοράσῃς τὴν γυνᾶν σου κατὰ Ἰούνιον, διότι θὰ τὴν χρειασθῆς κατὰ Δεκέμβριον.

MONTAIN.

Δύο τινὰ ἐξουσιάζουσι σήμερον τὰ πάντα ἢ πολιτικὴ καὶ ἢ χρηματικὴ ἀνάγκη, κολλάκις τὰ δύο ταῦτα εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό.

B.

Οἱ ἰατροὶ εἶναι ὡς οἱ ἀθροφόροι, οἵτινες γνωρίζουσι μὲν ὅλας τὰς ὁδοὺς, ἀγνωστοῦσιν ὁμως τί συμβαίνει ἐν ταῖς οἰκίαις.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΠΕΤΙΤ.

Κλάρα Σούμαν.

Σοφία Μέντερ.

Ἀραβέλλα Ροδδάρ.

ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ο ΣΙΛΑ ΑΡΟΛΔΟΣ (CHILDE HAROLD)

ΑΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Ἐξελληνισθὲν ὑπὸ Ο. Ι. Π.

(Συνέχεια).

66

Ἐκεῖ, ὃ ὄνομα γλυκὴ καὶ θεῖον, Ἴουλίαι
Ἡ κόρη ἢ φιλόστοργος τὴν ἀνθηρὰν τῆς ἡβῆν
Προσέφερό' εἰς τὸν Οὐρανὸν μ' ἀγγέλιον ἀγγέλου.

67

Ἡ λήθη μὲ τὸν πέπλον τῆς δὲν πρέπει ν' ἀποκρύπτῃ
Ποτὲ τοιαῦτ' ὀνόματα καὶ θαυμασίας πράξεις
Τὰ κράτη ἄς παροτρύνονται, ἄς λύνονται εἰς γῶμα

68

Ἡ λεία ἐπιφάνεια τῆς λίμνης τῆς Λεμάνης,
Ἴδου, ἀπλοῦται πρὸ ἑμοῦ ὡς κάτοπτρον κρυστάλλου,
Ἐν ᾧ τὰ ἄστρα καὶ βουνὰ σιωπηλῶς προσκλίνουσι

69

Ἄν φεύγῃ τις δὲν ἐπεται ὅτι μισεῖ τὸν κόσμον
Πάντες δὲν εἶνε ἱκανοὶ νὰ στρέφονται ἐν τούτῳ,
Ἄλλ' οὔτε δυσαρέσκεια δεικνύει τις δῶκαν

70

Οἱ δυστυχεῖς βυθίζομεν δόλοκληρον τὸν βίον
Εἰς μεταμέλειαν πικρὰν καὶ χύνομεν εἰς δάκρυ
Τὸ αἷμα τῆς καρδίας μας, τὸ ἱερὸν μας αἷμα,

71

Δὲν εἶνε τάχα κάλλιον μονήρη τις νὰ ἄγῃ
Τὸν βίον εἰς τὰς μητρικὰς τῆς φύσεως ἀγκάλας,
Ἐδῶ παρὰ τὰ νάματα τοῦ Ῥοδανοῦ τὰ κρῖνα,

72

Δεῖ ἑμᾶντὸν ἐγὼ δὲν ζῶ ἀνῆκα εἰς τὴν φύσιν,
Εἰς πᾶν τὸ περιβάλλον με. Τὰ ὄρη καὶ κοιλάδες
Μοὶ εἶνε ὡς παράδεισος, ὡς κόλασις αἱ πόλεις.

73

Καὶ αὕτη ἡ ἀνάμειξις εἶνε ζωὴ τῷ ὄντι!
Τὸ παρελθὸν μου τὸ μεσοῦν κοινωνικῶν συνδέσμων
Φρικτὸν βασανιστήριον πολλὰκις ἐκλαμβάνω.

74

Καὶ ὅταν ἐλευθερωθῇ ἐν τέλει ἡ ψυχὴ μου
Ἀπὸ τῆς ὕλης τῆς υἠερῆς, ἥτις τὴν περιβάλλει,
Καὶ ἡ ζωὴς φύσις μου μεταδοθῇ εἰς ἄλλα

75

Οἱ οὐρανοί, ἡ θάλασσα, τὰ δένδρα καὶ τὰ ὄρη
Δὲν εἶνε μέροςμα ἑμοῦ καθὼς ἐγὼ ἐκείνων;
Ἡ πρὸς αὐτὰ ἀγάπη μου δὲν εἶνε ὀριζομένη

76

Ἄλλ' ὅμως μὲ παρέσυραν πολλὴ οἱ στοχασμοί μου.
Εἰς ἐπικὴν διήγησιν καὶ πάλιν ἐπιστρέφω.
Ὅσοι εὐρίσκουν ἡδονὴν εἰς νεκρικὰς ὑδρίας

77

Ἐδῶ Ρουσσῶ ὁ ἀγριὸς ἀπόστολος τῆς λύπης,
Ὅστις ἐπέδωκε ἑαυτὸν μὲ τὰ σοφισματὰ του,
Ὅστις μὲ τόσα θέλητρα ἐστόλισε τὸ πάθος

78

Τὸ κυριεῖον πάθος του ἦτον ὁ θεῖος ἔρωσ.
Ἐπλέγετο μὲ ἄσβεστον καὶ αἰθερίαν φλόγα
Καθὼς ἡ δρῦς, ἣν ἐπληξεν ὁ κεραυνὸς τὴν νύκτα.

79

Αὕτη ἡ ἄυλος εἰκὼν ζωὴν καὶ σχῆμα ἔσχεν
Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς σεμνῆς κ' ὠραιᾶς Ἴουλίαις
Ἐν ταύτῃ ἠγαθέτο τὸ φίλημα ἐκεῖνο,

80

Πόλεμος ἦτο συνεχὴς ὁ βίος του πρὸς φίλους,
Οὗς μόνος ἀπεξέωνε καὶ πρὸς ἐχθρούς, οὗς μόνος
Ἐδημιούργει ἑαυτῷ, διότ' ἡ κεφαλὴ του

81

Ὅς ἡ Πυθία ἄλλοτε ἐν μυστικοῖς σπηλαίοις
Θεῖους χρησμούς ἐξέφερε, καὶ οὗτος ἐμπνευσμένος
Ἐκίηνε τὰ δόγματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια

82

Φρικτὸν μνημεῖον ἔσθησαν τῆς ἀνασ-ἀσεῶς των
Ἐκ συντριμμάτων ἔξεων, θεσμῶν ἀρχαιοτάτων
Καὶ παραλόγων ἰδεῶν Διέσχισαν τὸν πέπλον

83

Πλὴν τοῦτο δὲν ἠδύνατο πολὺ νὰ διαρκῆσῃ
Τὰ πλήθη τὰς δυνάμεις των συναισθανθέντα τότε
Τὰς ἑκαμῶν ἐπαισθητάς. Πρὸς ἄλλους καλλιτέρους

84

Ποία πληρὴ πότ' ἐκλείσε χωρὶς οὐλὴν ν' ἀφήσῃ;
Τὸ σῆθος μας ἐπὶ πολλὰ αἰμάσει κ' ἐπὶ τέλους
Ἡ θεραπεία ἔρχεται νὰ τ' ἀσχημίσῃ μόνον.

85

Ὁ διανότης Λεμάνη μου, σὺ ἦμισθ' ὁμοιάζεις
Τὸν κόσμον, ἐν ᾧ ἐξῆσα, τὸν θνητὸν κόσμον.
Ἡ γελαστὴ γαλήνη σου γλυκὰ μὲ συμβουλεύει

86

Μὲ σιωπὴν ἐκάλυψε ἡ νύξ τὸ πᾶν τριγύρω.
Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἀμυθὰ καὶ καθαρὰ συνάμα
Δὲν κρύπτει τ' ἀντικείμενα ἀλλ' οὔτε σ' ἐπιτρέπει

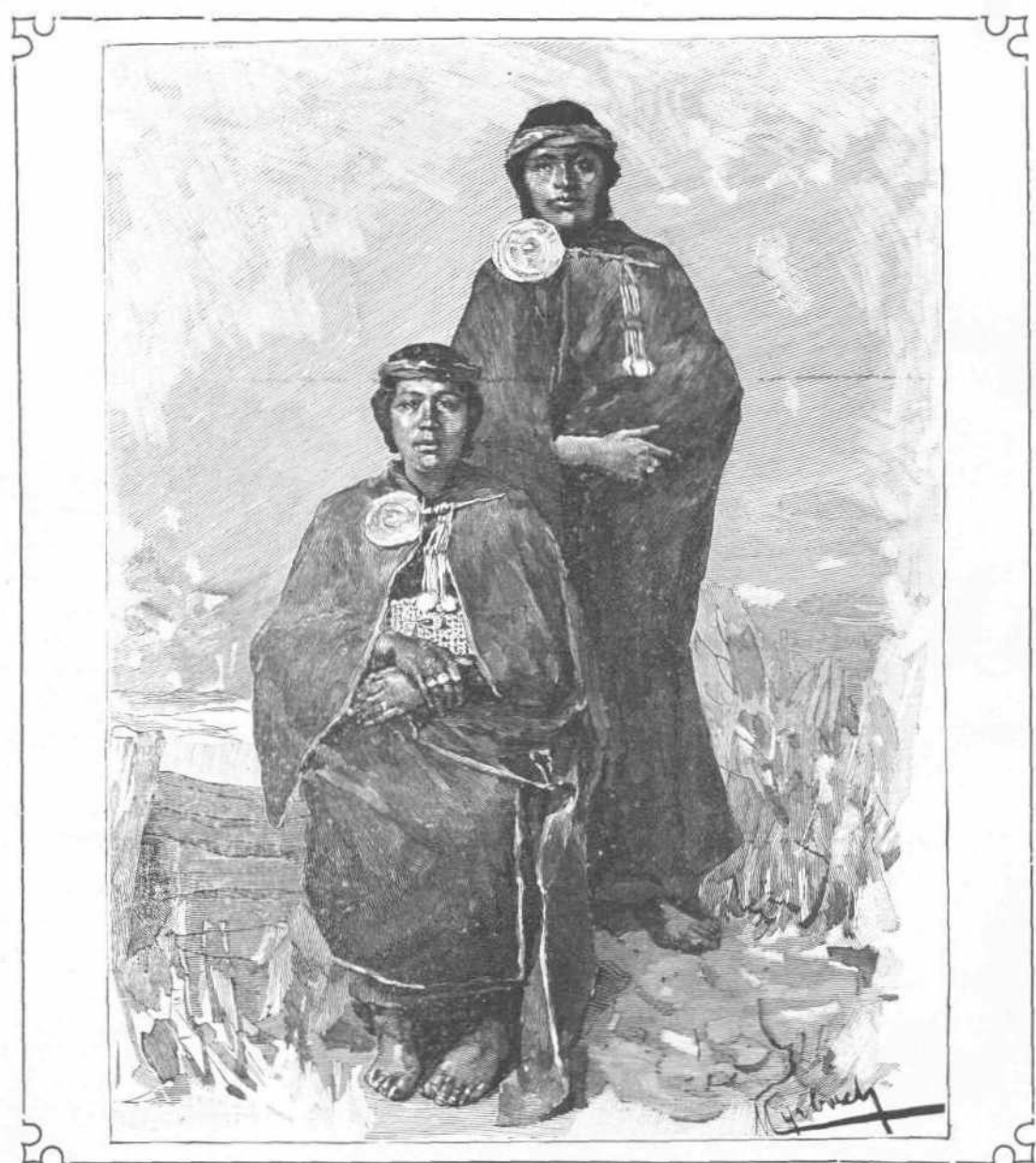
87

Αὐτὸς τὴν νύκτα ἀγρυπνὸς διέρχεται τουτίζων
Ἄσματα ἠλαρότητος καὶ ἀμεριμνησίας
Πότε καὶ πότε ἐξαίφνα περὶ ἀπὸ τῶν θάμων

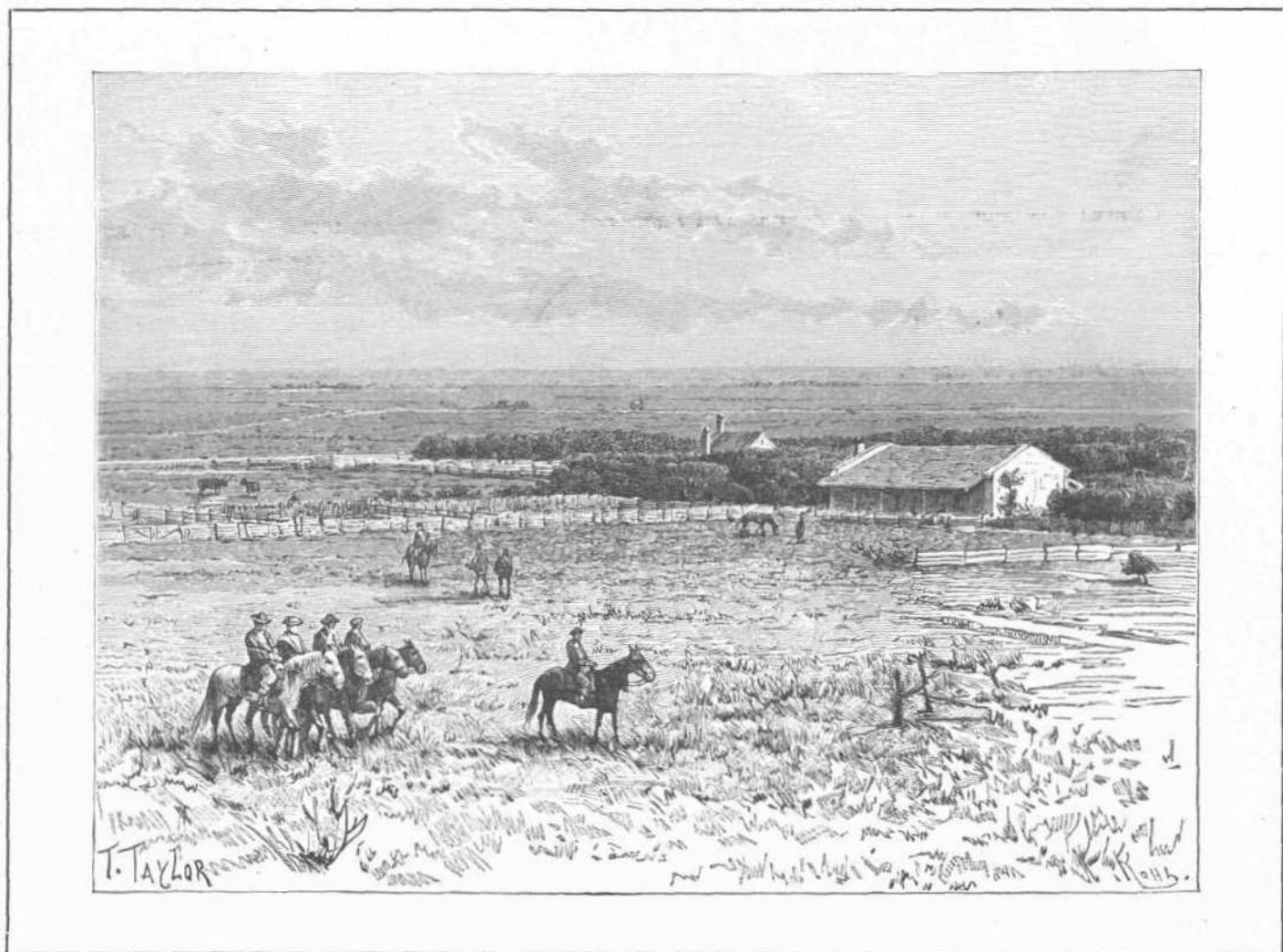
88

Τῶν οὐρανῶν ἡ κοίσις, χρυσῶ μου ἄστρα, εἶσθε.
Ἐὰν ἡ μοῖρα τῶν ἐθνῶν καθὼς καὶ τῶν ἀτόμων
Τῷ ὄντι εἰς τὰς δέλτους σας ὑπάρχει γεγραμμένη

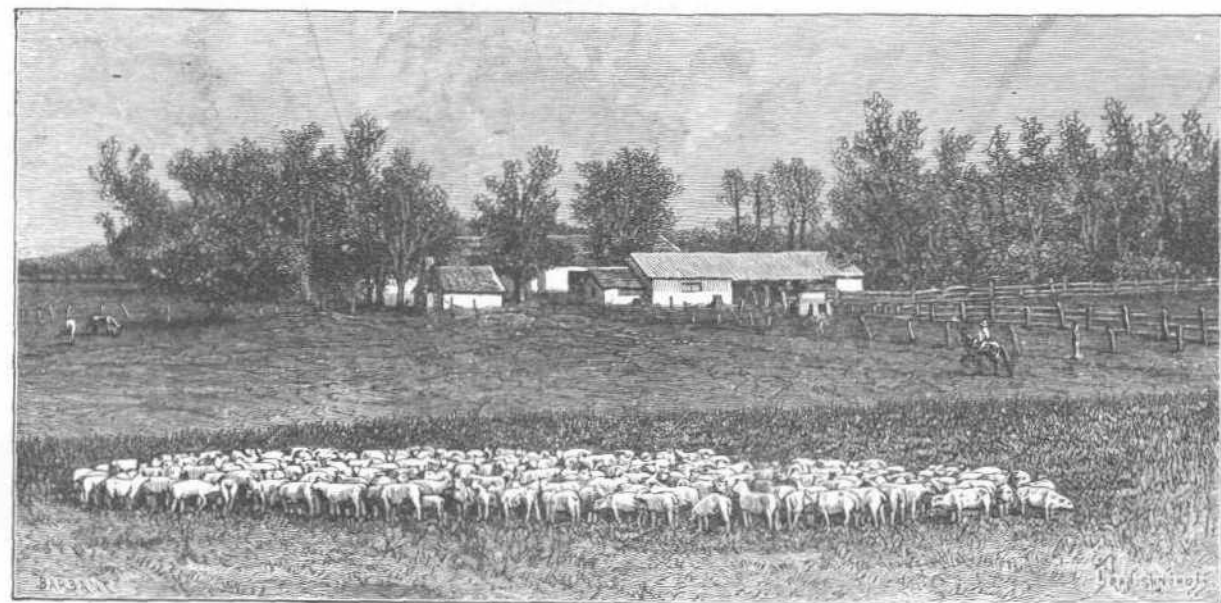
(Ἐπεται συνέχεια)

Τύποι Ἰνδῶν τῆς Πάμπας.

Ἡ οἰκία τοῦ γαιοκτήμονος.

Καταλύματα τῶν ποιμένων.

Ἡ παιδιάς τῆς Πάμπας.

λαβεν ο κ. Στέφενσον εις ον ηρσεσκον πολυ αι παρομοιαι.

—Ευτυχως ο πονος δεν εινε μεγαλος, ανεφωνησεν ο τραπεζιτης, ποιων μορρασμων ημιστα στωικον, διου κατ' εκεινην την στιγμην ευχαρος κυρια διερχομενη επατησεν αυτον επι του δικυλου.

—Εαν ο κ. Δαριγκ κατειχε την θεσιν υμων, ειπεν ο κ. Στεφενσον, θα επετανε την στωικότητα αιτων συγγνωμην παρ' αυτης της κυριας επι τω πονω, ονπερ προυξηνεσεν υμιν.

—Απαγε! δεν ειμαι τωσον φιλοσοφος, απηνητησεν ο τραπεζιτης. Αλλ' αληθως επανελαθε, δεν ειδον εισειτι τον Ζηνονα των οικονομολογων.

—Παντοτε βραδυνει, οταν μεταβαινη εις εσπεριδα.

—Ευχομαι αυτω μονον επι τούτω να βραδυνη, εψελλισεν ο εκ του κοινοβουλίου.

—Τι θελετε να ειπατε, ειπεν εκπληκτος ο κ. Στεφενσον.

—Ω! ουδεν, σχεδον ουδεν, διαδοσεις ανευ υποστασεως . . . Αλλ' ειπατε.

—Αι κακai γλωσσαι διαδιδουσιν οτι ο Δαριγκ δεν απειχε της πωχυσεως.

—Συκοφαντιαι, ειπεν ο Στεφενσον, καταστας σοβαρος.

—Το βεβαιον εινε, ειπεν ο τραπεζιτης, οτι, ως φαίνεται, ο συναδελφος μου πικζει εν τω χρηματιστηριω, αλλ' η τυχη δεν φαίνεται αυτω ευνοικη.

—Αι τελευταiai επιχειρησεις ησαν καταστρεπτικαι και βεβαιως θα εινε λιαν ισχυρος, αν αντήχη.

—Ο Δαριγκ εινε πολυ πλουσιος, ειπεν ο κ. Στεφενσον, λιαν συγκεκινημενος.

—Ε! γνωριζει τις των ιδιωτων ποση εινε η ακριβης καταστασις ενος οικονομολογου, πριν η οριστικως κληρη τον ισολογισμον, ειπεν ο εκ του κοινοβουλίου. Ερωτησατε καλλιον τον κυριον, οστις προσερχεται.

—Ο τραπεζιτης τον οποιον επεδεικνυεν ο τελευταιος ελιανε την κεραλην εις σημειον αποδοχης. Ο αντηχος ειχε τελειώσει και τα ζευγη διασταυρωμενα εσπευδον να αποκαταστήσωσιν εν ταϊς θεσει τας χρευτηριας, ωστε ηνάγκασαν τους διαλιγομενους να χωρισθωσιν. Ο κ. Στεφενσον ημεινεν επι στιγμην μονος, το μετωπον αυτου συνωφρυνθη, οτε νεκριας τις προσηλθε προς αυτον.

—Α! εισθε υμεις Γεωργιε, ειπεν ο πρῶν κολυθιστης εις τον αρχατον αυτου υπαλληλον. Καμιτε μοι την χαριν, παρακαλω, σπευσατε προς τον Δαριγκ, και προσπαθισατε επιδειξειωσιν να πληροφρονηθητε, αν μενη οικου.

Μετα τους λογους τουτους, ετινες υπεδεικνυον παραδοξον τινα υποψιαν, φοβον τινα ανητον Ιωσω, αλλ' ακατανικητον ο κ. Στεφενσον νομισας τουτο αναξιον εαυτου επανελαθε.

—Οχι, φιλε μου, μη πορευεσθε, ειμαι παρῶν. —Θα ητο πραγματι ανωφελες, απεκρινατο ο νεανιας, διου μολις προ τινων στιγμων ειδον τον τραπεζιτην επιβαινοντα αμαξης και εδραμον. . .

—Αδυνατον, ανεκραξεν ο Στεφενσον, δραττομενος ορμητικως του βραχιονος του πρῶν υπαλληλου, εκεινο οπερ λεγεται, εινε αδυνατον!

Η κραυγη αυτη εκαλύφθη υπο του θορυβου

της ορχηστρας, ητις προανεικουσε τον αντηχον, οστις ημελλε να σχηματισθη.

—Φει! ηυχόμεν τουτο, απηνητησε μελαγχολικως ο νεανιας, οστις γνωριζων, οτι ο κ. Δαριγκ ημελλε την επαυριον να πληρωση εις τον κ. Στεφενσον σπουδαιαν ποσότητα, συνεχωρει αυτω την παραφορην, ητις απειθη αυτω επωδυνος. Αλλα βεβαιωθητε, επανελαθε, εινε δυνατον αι υποψιαι μου να ειναι αδικου. Ισως ο τραπεζιτης υπεχειρωθη να εγκαταλιπη την νυκτα ταυτην τυ Λονδινον δι' επειγουσαν και εντιμον αιτιαν. Ισως αφηκεν εις τινα υπαλληλον το αναγκαιον ποσον προς τας πληρωμας την επαυριον. Γνωριζω ενα των υπαλληλων, και παρα την ακατάλληλον ωραν πρῶτω να μαθω παρ' αυτου τι.

—Καλωσ, καλωσ, φιλε μου, ειπεν ο κ. Στεφενσον πειρωμενος να κρατηση των δακρυων. Πηγαινετε, και ελθετε να με επανειρωτε εν τω σπουδαστηριω μου. Πρω παντων σπευσατε, διου πασα στιγμη παρερχομενη θα ειναι δι' εμε αγωνια μεγαλειτερα.

Ο υπαλληλος απηλθε.

Κατα την στιγμην ταυτην η Μαρια και ο Ουίλλιαμ συνεχρυσον, επιουη δε ολιγα μονον βηματα απειχον του κ. Στεφενσον παρετηρησαν οτι ητο λιαν ωχρος, και συγκεκινημενος, και αμφοτεροι εδραμον προς αυτον.

—Τι εχεις, πατερ μου; ειπεν η νεανια, μοι φανισαι πῶσων.

—Τι συνεδη, θεε μου;

—Ουδεν, ουδεν, τεκνα μου, απηνητησε, ο Στεφενσον πειρωμενος να μειδιαση. . . Δυσχεριστος ειδησις. . . ασημαντον τι. Επανεληθε εις τας θεσει, εινε η σειρα σας να χωρισητε. Σπευσατε, παντες παρατηρουσιν υμας. . .

Οι λογοι ουτοι ζωηρωσ λεχθεντες ανεφαινον την ανυπομονησιν και την πικριαν. Ο Ουίλλιαμ και η Μαρια επεστρεψαν εις τον χορον καταχομενοι υπο ακοριστου τινος μελαγχολιας, εχδρευον αφηρημενωσ, ριπτουτες βλεμματα κρυφια προς τον κ. Στεφενσον, οστις φανειτο μεν ησυχος, αλλα πραγματι κατατροχουτο υπο φοβερας ανησυχιας. Αφηκε την αιθουσαν προ του τελουσ του αντηχου.

(Επιεται συνεχεια.)

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εξεδωθη ισχυατως εν Παρισιαισ βιβλιον, το οποιον ενεποιησε βαθειαν εντυπωσιν εις ευρυτατους κυκλουσ. Το βιβλιον τουτο, ου συγγραφευσ ειναι ο Γαλλοσ λογιωσ Κ. Βακρινησ, φερει τον τιτλον. «Αι μεγαλαι περιουσιαι εν Αμερικη και εν Αγγλιχ», και βρασιλειται επι περικοπησ της εκθεσεωσ του προειδρου της αμερικανικησ δημοκρατιασ εκ του ετουσ 1887, ητις περιεχει την επομενην ακωσ αλλοκοτον φρασιν. «Εχομεν πολλα, παρα πολλα χρηματα, και εαν η Κυβερνησις δεν εξειρημεσα προς απαλλαγην ημων του τωσου πλουτου, κινδυνευομεν να ιδωμεν ταχως καταστραμμενην εντελωσ την χωραν μας». Εκ της

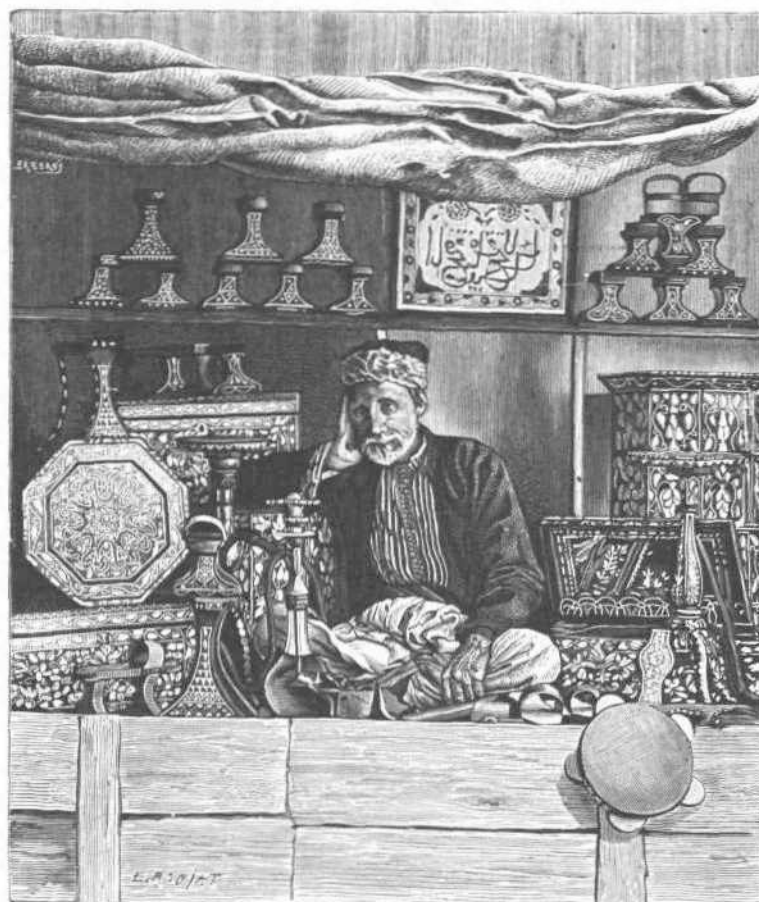
φρασιασ ταυτησ ελαθε το ενδωδαιμον ο προμηθησθεις Γαλλοσ και συνεγραψε το βιβλιον του.

Η λεξις πλουσιος εχει σχετικην σημασιν. Ανθρωπωσ, εχων εν τω θυλακιω του 25 ταλληρα, θεωρει εκυτον πλουσιωτατον. Άλλοσ δε, τραπεζιτης λ. χ. αφινωσ μετα θανατον 3 εκατομμυρια φραγκων, κινει τον οϊκτον των πλουσιωτερων συναδελφωσ του, οτινες μνηθινοντες τον θανατον του αναφωνουσι. «Μονον τωσα αφησιν; Ημεισ τον ενομιζομεν πλουσιωτερον». Επομενωσ ο ημετεροσ συγγραφευσ θετωσ οριον του πλουτου παραδεχεται αληθωσ πλουσιουσ τουσ εχοντασ τουλαχιστον εν εκατομμυριον λιρωσ στερλινωσ περιουσιαν (ητοι 25 εκατ. φραγκων). Κατ' αυτον οι τοιουτοι πλουτοι ειναι 700 εν ολω τω κοσμω. Εκ τουτων 200 ζωσιν εν Αγγλιχ, 100 εν ταϊσ Ηνωμεναισ Πολιταιαισ της Αμερικησ, 100 εν Γερμανιχ και Αυστριχ, 75 εν Γαλλιχ, 50 εν Ρωσισχ, 50 εν ταϊσ Ινδιαισ και 125 εν ταϊσ λοιπαϊσ χωρικσ. Εκ των προνομιουχων τουτων της τυχησ εξιρει ο συγγραφευσ δωδεκα περιπου, οτινες εχουσι τετρακισ τουλαχιστον περισσοτερον, ητοι 4 εκατ. λιρωσ και τουτων αναφερει τα ονοματα με την περιουσιαν και το ετησιον εισοδημα. Ειναι δε ουτοι οι εξησ:

	περιουσια	εισοδημα
I. Γουιλδ Αμερικανωσ	σφ. 1370	εκατ. 70
I. Μακαϊ "	" 1220	" 65 "
Τοισαυιδ Αγγλοσ	" 1000	" 50 "
Βανδερβηλτ Αμερικανωσ	" 625	" 31 1/2 "
I. Ιωσ "	" 500	" 25 "
Δουξ Ουεστμινστερ Αγγλοσ	" 400	" 20 "
I. Αισωσ Αμερικανωσ	" 250	" 12 1/2 "
A. I. Στιουαρτ "	" 200	" 10 "
I. Γ. Βενετ "	" 150	" 7 1/2 "
Δουξ Σουθερλανδ Αγγλοσ	" 150	" 7 1/2 "
Δουξ Νορθουμβερλανδ "	" 125	" 6 1/2 "
Μαρκησιωσ Βιοιτ "	" 100	" 5 "

Εκ του πινακοσ τουτου καταφρανιεται οτι αι μεγαλειτεροι περιουσιαι υπαρχουσιν εν Αμερικη και εν Αγγλιχ, και οτι η Αμερικη εχει την μεγαλην του λεοντοσ (ητοι 72 0/10). Βεβαιωσ οι ακριβησ ουτοι δεν να ληθηωσι με μεγαλην επιφυλαξιν, καθοτι αδυνατον ειναι να καταμετρηθη επ' ακριβωσ η περιουσια εκαστου των μυριοπλουτων τουτων. Αφ' ετερου ομωσ γνωστον ειναι οτι περιουσιαι τινεσ ειναι επι μεγαλειτεροι η οτι σημειουνται. Ουτω π. χ. ο I. Γουιλδ κειτηται σημερον περιουσιαν ανερχομενην εις 1600 εκατ. φραγκων. Σημειωτιον ενταυθα οτι ο πλουσιωτατοσ ουτοσ ανηρ, παισ δωδεκαετησ αν, ελαθε παρα του πατροσ του την διαταχην να φροντιση μονοσ του περι της συντηρησεωσ του με μονον εν φραγκον εις το βαλκωντιον ωσ ολην περιουσιαν. Απ' εναντιασ ο Ιωνσ, αιτεμποροσ εν Χικαγω, υπεστη κατα τα τελευταia ετη τοσαυτασ ζημιασ, ωστε σημερον η ολη περιουσια του δεν υπερεβαινει το εν εκατομμυριον δολλαριων. Ωσαυκα η περιουσια του Βανδερβηλτ ειναι υπερβολικωσ σημειωμενη, διου τα 625 εκατ. φραγκων ανηκουσιν εις ολουσ τουσ αδελφουσ.

Επι της κληρονομιασ του Στιουαρτ, του γλισχροσ «βασιλειωσ των αμερικανικων πανιων» υφισταται δικη, ωστε αδυνατον ειναι να οριση τις ακριβωσ την περιουσιαν του. Ο καταλογωσ ειναι και κατα τουτο ατελησ, οτι δεν αναφερει

Μαγαζειον εν τη αγορα της Λαμασου.

Η αγορα εν Λαμασω.

Τέλος δὲ εὐρίσκεται ἐν τῷ ῥηθέντι ἐμαρτίῳ σάρωθρον ἐκ «σχεδίτου» τῆς Αἰγύπτου, φυτοῦ φουμένου ἀποκλειστικῶς παρὰ τὸν Νεῖλον. Σήμερον ἀκόμη γίνεται γρῆσις ἐν Καίρῳ τοιούτων σαρῶθρων. Τοιοῦτον ἀρχαῖον σαρῶθρον ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ μουσεῖῳ τοῦ Λονδίνου.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ

Αἶνιγμα 661.

Τὴν ὄψιν ἀηδῆς
καὶ μὲ βραδὺ τὸ βῆμα,
ἀδιακρίτως ζῶ
εἰς ἐν καὶ ἄλλο κλίμα.
Δὲν εἶμαι οὐτ' ἰχθὺς
οὔτε ὀπώρα εἶμαι,
καὶ ὅμως φαγητὸν
εἰς τὰς τραπέζας κίμαι.
Τὸ θέρος ἐκκινῶ
καὶ τρέχω ἐλευθέρως,
πλὴν τὸν χειμῶν' εὐθὺς
ἤσυχον θέλω μέρος,
'Οπου νὰ βυθισθῶ
εἰς ὕπνον καὶ γαλήνην,
ἀνάπαυσιν ζητῶν
ἀμέριμον κα' εἰρήνην.

Τὴν ὄψιν μου ὁ χωρικός
μισεῖ κα' ὁ ἀμπελοκτῆμων,
καὶ παρ' αὐτῶν ἀνηλεῶς
φονεύουμαι, ὁ τλήμων!
Καὶ τάφον ἔχω φοβερόν μου,
αὐτὸ τὸ μέγαρόν μου,

Αἶνιγμα 662.

Χωρὶς προειδοποίησιν
ἂν καὶ συνήθως κρούω,
δὲν εἶμαι ὅμως φοβερός
καὶ εἰς οὐδὲν προσκρούω.
Εἶμαι πολλάκις ὀχληρὸς
εἰς ἤσυχον πολίτην,
τὸν νήδυμον καθευδόντα
εἰς τὴν γλυκείαν κοίτην
Τοὺς τρόπους εἶμαι εὐγενής,
κατὰ τὰς περιστάσεις
τὸν ἦχόν μου διευθετῶν,
τὴν γλῶσσαν, τὰς ἐκφράσεις.
'Ενίοτε ὡς κύριος,
ἄλλοτε ὡς ἐπαίτης,
ἐνίοτε ὡς δανειστής,
ἄλλοτε ὡς ἱκέτης.
Χωρὶς ν' ἀναλλάξω παντελῶς
τὴν θέαν μου κινουῦμαι,
κα' εἰς μίαν μόνην κίνησιν
ἀείποτε ἀρκοῦμαι.

Πίστιν δὲν χαίρω μὲν πολλήν,
ἀλλὰ διευκολύνω
εἰς μέγαρον τὴν εἰσοδὸν
ὅταν τὴν χεῖρ' ἐκτείνω.
Γλῶσσάν τινα δὲν ὀμιλῶ,
καὶ ὅμως εἰς τὴν κροῦσιν
ὄλης τῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι
ἀμέσως μ' ἐννοοῦσιν.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν ἐν τῷ προηγ. τεύχει Αἶνιγμάτων

Αἶνιγματος 658

Αἶνιγματος 659

Ὁ πῖλος

Τὸ εἰκοσάφραγον.

Αἶνιγματος 660

Ὁ χεῖμαρρος.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης **Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ**
'Εν Ἀθήναις ὁδὸς Ὀμήρου 8

ΕΣΠΕΡΟΣ

Σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνὸς μετὰ εἰκόνων ἐν Ἀθήναις.

Τιμὴ ἐτησία προπληρωτέα | Ἐν Ἑλλάδι . . . . . δρα. 40
| Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . φρ. 40 (χρ.)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ

- α'. Ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Ἐσπεροῦ» ὁδὸς Ὀμήρου ἀρ. 8.
- β'. Ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ Καρόλου Β λμπεργ ὁδὸς Ἐρμού.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τιμὴ καταχωρίσεως ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ, εἰς 4 στήλας
διηρημένη, 50 λεπτὰ τὸν στίχον.
Διεύθυνσις **ΕΣΠΕΡΟΥ** ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ὀμήρου ἀριθ. 8.

Ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσιν, ἐν αἷς ὑπάρχουσιν εἰδικοί ἀντιπρόσωποι τοῦ «Ἐσπεροῦ» αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται παρ' αὐτοῖς, ἐν αἷς δὲ πόλεσι δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ἀποστέλλεται τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἢ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἢ διὰ συναλλαγμάτων ὀψεως ἢ καὶ γαλλικῶν, ἀγγλικῶν, ῥωστικῶν καὶ αὐστριακῶν χαρτονομισμάτων.

Αἴνης Σμιθ

ΒΛΕΜΜΑΤΑ
ΕΠΙ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Τρικυμία ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ — Πρῶται ἐπιπτώσεις ἐν Ἀθήναις — Ἐν Ἀθήναις — Τὸ Σούγιον καὶ ὁ Ὑμητός — Ὁ Μαραθὼν καὶ ἡ Αἶγινα — Ὁ ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου καὶ ἡ Ἀκροκόρινθος — Αἱ Μυκῆναι καὶ ἡ Ἀργολικὴ πεδιάς — Ἐν Σπάρτῃ — Παρὰ τὸν Ταύγετον — Ἐπὶ τῆς Ἰθώμης — Τὸ Πάσα ἐν μονῇ — Ἀπὸ τῆς μονῆς εἰς Κρέκι — Ἐν Ὀλυμπίᾳ — Ἀπ' Ὀλυμπίας εἰς Μέγα Σπήλαιον — Ἐκδρομὴ εἰς τὴν Στύγα — Ἑλληνικὴ φιλοξενία — Ἀνοχόμενοι — Θέελλα ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ. Ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ εἰς Κέρκυραν — Ἡ γλῶσσα καὶ χαρακτὴρ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων — Τρόπος τοῦ περιοδεύειν ἐν Συρίᾳ καὶ Ἑλλάδι.

Τὸ παρὸν βιβλίον, ἐκ 18 τυπογραφικῶν φύλλον ἐκ σχῆμα μεγάλου 8ου συγκείμενον, καὶ περιέχον πολλὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας καὶ χάριτην τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντα, ἐκδίδεται κομμῶς καὶ πολυτελῶς δεδεμένον.

Μετάφρασις **Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥ**

Τιμὴ Φράγκων 7.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ: ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΔΙΝΟΥ

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΚΑΙ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Θεολογία τοῦ Σωκράτους. Τὸ περὶ προνοίας δόγμα.

Πραγματεία γαλλιστὶ συγγραφεύσα

ΥΠΟ

Γοτσταύου Δ' Εἰχθαλ

Ἐξελληνισθεῖσα δὲ μετὰ προσθήκης ἐν παραρτήματι τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Σενοφῶντος

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΒΑΛΕΤΤΑ

Τιμὴ Μάρκ. 6.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ: 1884
W. DRUGULIN

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΝΟΥ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1890

ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ Π. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

ΕΠΕΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1890